

Arrest

nr. 340 382 van 2 februari 2026
in de zaak RvV X / II

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat K. LAUWENS
Temselaan 100A
1853 GRIMBERGEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Minister van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE II^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2025 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 1 augustus 2025 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) en van de beslissing van de gemachtigde van de Minister van Asiel en Migratie van 1 augustus 2025 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 9 januari 2026 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 20 januari 2026.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 1 augustus 2025 wordt de verzoekende partij het bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 13) gegeven. Dit is de eerste bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“BEVEL OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam: A. L. (..)

Voornaam: A. (..)

Geboortedatum: (..)2000

Geboorteplaats: / Nationaliteit: Marokko

wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(1),

- tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,

- tenzij er actueel een asielaanvraag hangende is in een van deze staten,
uiterlijk op 01.08.2025

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van de artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna 'de wet') en volgende feiten:

Artikel 7, alinea 1, van de wet:

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie. Hij heeft geen enkel document om zijn identiteit of verblijf in België te staven

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Zuid op 01.01.2025 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van bezit van verdovende middelen.

Gezien de maatschappelijke impact van dergelijke feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Zuid op 01.01.2025 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van bezit van verdovende middelen.

Gezien de maatschappelijke impact van dergelijke feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Indien betrokkene geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken of indien hij zijn verplichting tot medewerking niet nakomt, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar het adres van betrokkene begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of betrokkene daadwerkelijk vertrokken is van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien betrokkene nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering."

1.2. Op 1 augustus 2025 wordt de verzoekende partij tevens een inreisverbod (bijlage 13sexies) gegeven. Dit is de tweede bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"INREISVERBOD

Betrokkene werd gehoord door de politie van Zuid op 01.08.2025 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer, die verklaart te heten:

Naam : A. L. (..)

voornaam : A. (..)

geboortedatum : (..)2000

geboorteplaats : / nationaliteit : Marokko

wordt een inreisverbod voor 3 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 01.08.2025 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

- 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;
- 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Zuid op 01.01.2025 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van bezit van verdovende middelen.

Gezien de maatschappelijke impact van dergelijke feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Verzoekende partij voert in wat kan beschouwd worden als een enig middel het volgende aan in het verzoekschrift:

“Verzoeker meent volgend middel te kunnen aanvoeren tegen de bestreden beslissing:

1) SCHENDING VAN DE MATERIËLE MOTIVERINGSVERPLICHTING

De bestreden beslissing beval het verlaten van het Belgische grondgebied en inreisverbod op grond van de volgende motivering:

“Artikel 7, alinea 1, van de wet.

- 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2, van de wet vereiste documenten.

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort en niet van een geldig visum/verblijfstitel op het moment van zijn arrestatie. Hij heeft geen enkel document om zijn identiteit of verblijf in België te staven

- 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Zuid op 01.01.2025 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van bezit van verdovende middelen.

Gezien de maatschappelijke impact van dergelijke feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan.

- Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.
- Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een bedreiging voor de openbare orde.

Er bestaat een risico op onderduiken:

1 ° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15.12.1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Zuid op 01.01.2025 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van bezit van verdovende middelen.

Gezien de maatschappelijke impact van dergelijke feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

[...]

INREISVERBOD

- 1° Artikel 74/11, § 1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;
- 2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Zuid Op 01.01.2025 werd de betrokkene op heterdaad betrap op feiten van bezit van verdovende middelen.

Gezien de maatschappelijke impact van dergelijke feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.”

* * *

Dergelijke zeer summiere motivering strookt niet met de werkelijkheid en kan bijgevolg geenszins naar recht een bevel tot verlaten van het grondgebied en inreisverbod verantwoorden.

Naast het aanduiden van de meest toepasselijke wettelijke bepaling van art. 3 Vw., dienen op grond van de Wet Motivering Bestuurshandelingen van 29 juli 1991 eveneens de feitelijke gegevens te worden vermeld op grond waarvan de overheid meent dat één of meer weigeringsgronden kunnen worden ingeroepen.

Dienaangaande valt er onmiddellijk een bedenkelijke motivering op, immers men stelt letterlijk: “[...] Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Zuid op 01.01.2025 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van bezit van verdovende middelen. [...]”, alsook “[...] Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden”, waaruit kan worden afgeleid dat verzoeker feitelijk al schuldig wordt geacht nog vooraleer dit onderzoek wordt afgesloten.

Hoe dan ook noopt dit tot verder (grondig) onderzoek dat eerst zal moeten worden afgewacht.

Uit deze motivering kan alleszins niet worden afgeleid waarom verzoeker dient te worden teruggeleid zonder dat een termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan, bij voorkeur na afloop van het nog te voeren onderzoek.

Daarnaast wordt slechts een louter algemene motivering gehanteerd omtrent de negatieve gevolgen van druggebruik en -verkoop, zonder specifiek in te gaan op de situatie van verzoeker. Er wordt niet eens verduidelijkt in de bestreden beslissing om welke verdovende middelen het dan zou gaan, wat toch wel van belang kan zijn. Het zal hoe dan ook nog moeten blijken of en zo ja in welke mate verzoeker ook verdovende middelen zou hebben verkocht, het onderzoek dienaangaande is immers nog lopende.

Ten slotte wordt er 01.01.2025 vermeld als datum van het beweerde TARAP/RAAVIS-verslag van de PZ ZUID. Dit is echter manifest onjuist gemotiveerd, aangezien het verslag in kwestie dateert van 01/08/2025 (augustus dus en niet januari).

De motivering van de bestreden beslissing is dan ook niet naar recht verantwoord.

Het middel is bijgevolg ernstig en gegrond.

2) SCHENDING VAN ARTIKEL 6 EVRM

Door letterlijk te stellen: “[...] Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Zuid op 01.01.2025 werd de betrokkene op heterdaad betrapt op feiten van bezit van verdovende middelen. [...]”, alsook “[...] Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden”, wordt het vermoeden van onschuld dat aan verzoeker op grond van art. 6 EVRM wordt gewaarborgd manifest geschonden.

Niet alleen is dit onjuist, bovendien stelt verzoeker vast dat nergens de voorwaardelijke wijs werd gehanteerd (“geacht wordt”). Nochtans is hij nog niet schuldig verklaard aan deze feiten inzake bezit en/of verkoop van verdovende middelen.

Verzoeker dient diens rechten te kunnen laten gelden m.b.t. dit zopas opgestarte strafdossier. Enige schuldigverklaring is nog steeds niet aangetoond en de onschuld van verzoeker dient te allen tijde te worden vermoed.

Een vroegtijdige uitdrijving zou er echter voor zorgen dat verzoeker niet eens aanwezig kan zijn op diens proces m.b.t. deze beweerde feiten inzake bezit en verkoop van verdovende middelen (hetgeen op zich dan ook een schending is van diens recht op toegang tot de rechter). In dit geval zou dit zelfs betekenen dat verzoeker de gevolgen dreigt te ondergaan van een beslissing tot verwijdering dewelke louter gesteund is op een strafzaak waarin nog geen definitief oordeel werd geveld.

De schending van artikel 6 EVRM is afdoende bewezen.

Het middel is ernstig en gegrond.”

2.2. De artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 voorzien dat de beslissingen van de besturen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd, dat de motivering de juridische en de feitelijke overwegingen dient te vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat deze motivering afdoende moet zijn. Deze uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid deze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. Het begrip “afdoende”, zoals vervat in artikel 3 van de wet van 29 juli 1991, impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk de determinerende motieven aangeven op grond waarvan zij is genomen. *In casu* geeft de eerste bestreden beslissing duidelijk de juridische en feitelijke grond aan op basis waarvan zij is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 7, eerste lid, 1° en 3° en 74/14, § 3, eerste lid, 1° en 3° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet). Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekende partij bevolen wordt om het grondgebied te verlaten omdat zij niet in bezit is van een geldig paspoort en geldig(e) visum/verblijfstitel op het moment van haar arrestatie alsook omdat op heterdaad betrappt werd op feiten van bezit van verdovende middelen en zij door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Verder heeft de verwerende partij in toepassing van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet vastgesteld dat er geen elementen in de zin van voormeld artikel aanwezig zijn die het treffen van een terugkeerbesluit verhinderen. Er wordt verzoekende partij geen termijn voor vrijwillig vertrek gegeven omdat er zowel een risico op onderduiken bestaat nu zij niet getracht heeft haar verblijf op wettelijke wijze te regulariseren noch zich heeft aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de Vreemdelingenwet bepaalde termijn en zij geen bewijs levert van hotellogement als omdat zij een bedreiging vormt voor de openbare orde gelet op de feiten van bezit van verdovende middelen.

Ook de tweede bestreden beslissing geeft duidelijk de feitelijke en de juridische grond aan op basis waarvan zij is genomen. In de motieven wordt verwezen naar de toepasselijke rechtsregel, namelijk artikel 74/11, § 1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat deze beslissing een motivering in feite, met name dat verzoekende partij een inreisverbod wordt opgelegd omdat voor het vrijwillig vertrek geen termijn wordt toegestaan. Daarnaast bevat de tweede bestreden beslissing ook een motivering waarom verzoekende partij een inreisverbod met een duur van drie jaar wordt opgelegd:

“Volgens het TARAP/RAAVIS-verslag opgesteld door de politiezone van Zuid op 01.01.2025 werd de betrokkene op heterdaad betrappt op feiten van bezit van verdovende middelen.

Gezien de maatschappelijke impact van dergelijke feiten, kan worden afgeleid dat de betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om de openbare orde te schaden. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 3 jaar proportioneel.

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11”

De Raad stelt, anders dan wat verzoekende partij voorhoudt, vast dat de motieven van de in hoofde van verzoekende partij genomen beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten en afgifte van een inreisverbod op eenvoudige wijze in die beslissingen kunnen worden gelezen. Tevens dient te worden opgemerkt dat zelfs indien een beslissing gemotiveerd is met algemene overwegingen of zelfs een voorbeeld zou zijn van een stereotiepe, geijkte en gestandaardiseerde motivering, zoals gesteld door de verzoekende partij, doch *quod non* nu duidelijk ingegaan wordt op de specifieke omstandigheden die de zaak van verzoekende partij kenmerken, dit louter feit op zich alleen nog niet betekent dat de beslissing niet naar behoren gemotiveerd is.

Verzoekende partij heeft aldus kennis kunnen nemen van de motieven in rechte en in feite en heeft kunnen nagaan of het zin heeft deze beslissingen aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht zoals deze voortvloeit uit de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298).

Waar de verzoekende partij inhoudelijke argumenten ontwikkelt tegen de bestreden beslissingen, voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht. Bij de beoordeling van de materiële motivering behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

2.3. De Raad stelt vast dat de eerste bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 7, eerste lid, 1° en 3° van de Vreemdelingenwet, dat luidt:

“Onverminderd meer voordelige bepalingen vervat in een internationaal verdrag, kan de minister of zijn gemachtigde of, in de in 1°, 2°, 5°, 9°, 11° of 12° bedoelde gevallen, moet de minister of zijn gemachtigde een bevel om het grondgebied binnen een bepaalde termijn te verlaten afgeven aan de vreemdeling die noch gemachtigd noch toegelaten is tot een verblijf van meer dan drie maanden in het Rijk of om er zich te vestigen :

1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

(..)

3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden;”

Anders dan wat verzoekende partij in het verzoekschrift lijkt voor te houden, berust de eerste bestreden beslissing niet enkel op de vaststelling dat zij de openbare orde kan schaden maar tevens op de vaststelling dat zij illegaal in het Rijk verblijft. Verzoekende partij betwist niet dat zij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van een geldig paspoort en geldig(e) visum/verblijfstitel. Met haar betoog dat volledig gericht is tegen het openbare orde-motief gaat verzoekende partij er derhalve aan voorbij dat de eerste bestreden beslissing nog een ander, evenzeer determinerend motief bevat zodat de kritiek tegen het openbare orde-motief hoe dan ook niet kan leiden tot de nietigverklaring van het bevel om het grondgebied te verlaten nu dit afdoende geschraagd is door de vaststelling dat zij op illegale wijze in België verblijft. Immers moet de verwerende partij in dergelijk geval in beginsel een bevel om het grondgebied te verlaten afleveren.

Daarenboven wijst de Raad erop dat verzoekende partij met haar betoog evenmin afbreuk doet aan de vaststelling dat zij door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Waar verzoekende partij er immers op wijst dat het (strafrechtelijk) onderzoek nog lopende is, benadrukt de Raad dat het strafrechtelijk vermoeden van onschuld, zoals neergelegd in artikel 6, tweede lid van het EVRM, er niet aan in de weg staat dat het bestuur bij de uitoefening van zijn discretionaire beoordelingsbevoegdheid op grond van een eigen onderzoek een standpunt inneemt met betrekking tot feiten die nog niet tot een strafrechtelijke veroordeling hebben geleid (cf. RvS 28 juni 2004, nr. 133.173; RvS 14 juli 2008, nr. 185.388).

De Raad merkt verder op dat verzoekende partij één en ander probeert te minimaliseren in haar verzoekschrift, maar er niet in slaagt de vaststellingen uit het TARAP-verslag te weerleggen. Uit dit verslag, dat zich in het administratief dossier bevindt, blijkt immers dat ten aanzien van verzoekende partij proces-verbaal werd opgesteld omdat zij op 1 augustus 2025 op heterdaad betrappt werd op bezit van verdovende middelen. Verder blijkt uit het aanhoudingsmandaat van de onderzoeksrechter van 2 augustus 2025 dat zich ook in het administratief dossier bevindt dat er ernstige aanwijzingen van schuld zijn in hoofde van verzoekende partij omwille van bezit en verkoop van verdovende middelen in het kader van een vereniging, feiten waarop correctionele gevangenisstraffen staan van minstens één jaar. De onderzoeksrechter achtte de aanhouding van verzoekende partij dan ook noodzakelijk.

Gelet op de vaststellingen *supra* zoals die blijken uit het TARAP-verslag en het aanhoudingsmandaat van de onderzoeksrechter, acht de Raad het geenszins kennelijk onredelijk dat de verwerende partij hieruit afleidt dat verzoekende partij door haar gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden en haar op die grond een bevel om het grondgebied te verlaten aflevert.

Verzoekende partij werd in België aangetroffen zonder papieren en werd op heterdaad betrappt op het bezit van verdovende middelen. Er wordt, gelet op de vaststellingen *supra*, met het in het verzoekschrift ontwikkelde betoog niet aangetoond dat de verwerende partij kennelijk onredelijk te werk ging door de verzoekende partij omwille van haar gedrag te beschouwen als een mogelijk gevaar voor de openbare orde. Verzoekende partij doet met haar betoog geen afbreuk aan het feit dat zij op heterdaad betrappt werd op bezit van verdovende middelen, dat er in haar hoofde ernstige aanwijzingen van schuld bestaan en dat het gaat om ernstige feiten zoals blijkt uit de bevindingen van de onderzoeksrechter inzake de minimale strafmaat.

Waar verzoekende partij er voorts nog op wijst dat het TARAP-verslag dateert van 1 augustus 2025 en niet van 1 januari 2025 zoals vermeld in de bestreden beslissingen wijst de Raad erop dat dit slechts een materiële misslag betreft die geen afbreuk kan doen aan de gegeven motivering.

2.4. Verzoekende partij betoogt dan wel dat zij geen gevaar vormt voor de openbare orde, maar uit de bespreking *supra* is al gebleken dat dit betoog niet kan gevolgd worden. Zij doet dan ook geen afbreuk aan de motivering op grond van artikel 74/14, §3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet hetgeen voldoende grond vormt om geen termijn voor vrijwillig vertrek toe te staan. Daarenboven wijst de Raad erop dat verzoekende partij geen enkele kritiek richt tegen de toepassing van artikel 74/14, §3, eerste lid, 1° van de Vreemdelingenwet waaruit blijkt dat in haar hoofde ook een risico op onderduiken bestaat. De Raad benadrukt dat dit motief *an sich* eveneens afdoende is om de afwezigheid van een termijn voor vrijwillig vertrek te schragen.

2.5. Wat betreft het bestreden inreisverbod wijst de Raad er verder op dat het opleggen van het bestreden inreisverbod zelf niet is gesteund op de vaststelling dat verzoekende partij door haar gedrag geacht kan worden de openbare orde te kunnen schaden, maar wel op de vaststelling dat er voor het vrijwillig vertrek geen termijn is toegestaan. Zoals uit de bespreking *supra* ook gebleken is heeft de verzoekende partij geen afbreuk weten doen aan het motief dat haar geen termijn voor vrijwillig vertrek werd gegeven Conform artikel 74/11, §1, tweede lid, 1° van de Vreemdelingenwet dient de verwerende partij in dat geval een inreisverbod te treffen.

Evenmin blijkt dat de verwerende partij toepassing heeft gemaakt van artikel 74/11, §1, laatste lid van de Vreemdelingenwet die haar de mogelijkheid geeft om de termijn van het inreisverbod meer dan vijf jaar te doen bedragen wanneer zij oordeelt dat verzoekende partij een *“ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid”*. De verwerende partij heeft enkel de feiten inzake verdovende middelen mee in overweging genomen bij het bepalen van de duur van drie jaar van het inreisverbod waarbij zij, naast voornoemd element, ook overwoog dat verzoekende partij geen gezinsleven, minderjarige kinderen of een medische problematiek heeft die het inreisverbod voor drie jaar in de weg staan.

De Raad acht het voorts geenszins kennelijk onredelijk dat de verwerende partij het element inzake de betrapping op heterdaad voor feiten van bezit van verdovende middelen mee in overweging neemt bij het bepalen van de duur van het inreisverbod en uit dit element afleidt dat deze feiten blijken te geven van een gedrag dat de openbare orde kan schaden, hetgeen, naast de overige vaststellingen inzake de specifieke situatie van verzoekende partij, een inreisverbod voor de duur van drie jaar verantwoordt. De verzoekende partij toont met haar betoog overigens niet aan dat het onwettig, onzorgvuldig of kennelijk onredelijk zou zijn waar de verwerende partij, op het ogenblik dat zij een afweging maakt om te bepalen welke termijn er bij het opleggen van een inreisverbod kan worden gehanteerd, rekening houdt met het feit dat zij in België op heterdaad betrapt werd op het bezit van verdovende middelen. De Raad is van oordeel dat de verwerende partij niet op disproportionele of kennelijk onredelijke wijze gewicht heeft toegekend aan de betrapping op heterdaad voor bezit van verdovende middelen, feiten die wel degelijk schade kunnen toebrengen aan de openbare orde. In het licht van de vaststelling dat deze feiten gepleegd werden tijdens illegaal verblijf en er geen elementen zijn in de zin van haar gezinsleven of andere redenen die dit kunnen verantwoorden, toont de verzoekende partij met haar betoog niet aan dat een termijn van drie jaar *in casu* disproportioneel is.

2.6. Waar verzoekende partij betoogt nog betoogt dat zij door een verwijdering niet aanwezig zal kunnen zijn op de zitting van de correctionele rechtbank, wijst de Raad er op dat, indien de verzoekende partij zou moeten verschijnen inzake de strafprocedure, niet blijkt dat verzoekende partij, eenmaal in het bezit van de nodige identiteitsstukken, kan terugkeren naar België indien het gerechtelijk dossier dit vereist. Daarenboven kan verzoekende partij zich wat betreft de strafprocedure laten vertegenwoordigen door haar advocaat. Zij geeft niet aan dat zij vanuit haar herkomstland, door gebruik te maken van de moderne communicatiemiddelen, niet kan overleggen met haar advocaat. Uit niets blijkt dat de persoonlijke verschijning van verzoekende partij noodzakelijk of vereist is. Evenmin blijkt dat haar advocaat de belangen van verzoekende partij in de strafprocedure niet naar behoren zou kunnen behartigen. Ook wat betreft het haar betekende inreisverbod, wijst de Raad er bovendien op dat de Vreemdelingenwet in artikel 74/12 een specifiek rechtsmiddel voorziet waarbij de intrekking of de opschorting van het inreisverbod kan worden gevraagd bij de minister of zijn gemachtigde zodat wanneer persoonlijke verschijning toch vereist zou zijn, er niets aan in de weg staat dat verzoekende partij dergelijke vraag richt tot het bestuur. Een schending van artikel 6 van het EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

2.7. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee februari tweeduizend zesentwintig door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

S. DE MUYLDER